

TIL

Miljødirektoratet

v/Susanne Hanssen og Anders Braa

Deres ref. 2019/6261

HASTER:

KLAGE PÅ FORELØPIG SVAR PÅ SØKNAD OM FOREBYGGENDE SKADEFELLING AV ULV I NORDRE LAND KOMMUNE OG TILLIGGENDE OMRÅDER.

Vi gjør oppmerksom på at det er en rekke forhold som ikke er vurdert i saksbehandlingen deres, klagen vår omhandler nye momenter i saka, og vi ber om ny saksbehandling fra Miljødirektoratet

Det vises til Miljødirektoratets (MD) foreløpige svar av 21.4.20, mottatt pr mail 23.4.20, på vår søknad om forebyggende skadefelling av ulv, datert 13.4.20, samt vår søknad om bruk av løs, på drevet halsende hund, datert 19.4.20.

MD klarer å bruke nesten 9 arbeidsdager på å svare oss på en hasteforespørsel om forebyggende skadefelling av ulv til tross for purringer både pr. telefon og mail. Dette står i skarp kontrast til Klima- og miljøministere som ovenfor Stortinget en rekke ganger har forsikret at det skal være rask saksbehandling i akuttsaker.

Saksbehandlingen skaper et inntrykk av å være et uthalingssvar og ikke et svar på søknaden. MD sier selv at det skal være en lav terskel for skadefelling av ulv i beiteprioriterte områder. Det stilles krav om et konkret skadepotensial og at det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger før skadefelling iverksettes. Dette foreløpige og meget sent mottatte svaret, er ikke mindre enn hårreisende og skuffende og viser i hvilken grad MD bryr seg om sauene i beiteprioritert område.

Dette står også i skarp kontrast til rovviltforliket av 2011 der det står: «*Det skal ikke være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein*». Forliket sier også at det skal vektlegges respekt for eiendomsretten, og enkeltmenneskes og lokalsamfunns livskvalitet. Forutsigbarhet for beitenæringene er også beskrevet i Forlikets § 2.2.4 «*I de tilfeller der lisensfelling ikke gir tilfredsstillende uttelling, skal miljøforvaltningen så langt det er mulig sørge for at resterende kvote tas ut i de områdene lisensfellingskvote er gitt.*» Og i sone 3 i Oppland står det ennå dyr igjen på lisenskvoten for ulv.

Vi har vist til at Nordre Land med tilgrensende kommuner hadde ulv i flere omganger i 2019 og at søknad om skadefelling tidlig i sesongen (brev av 29.4.19) da som nå ble avslått. Som kjent fikk vi en blodig ulvesensommer hvor det ble påvist store skader hos en besetning hos særlig en sauebonde. Det er dette vi ønsker å unngå i 2020 og derigjennom kommer vår søknad om å få skadefellingstillatelse, som vil og må utløse bistand til felling gjennom kommunalt skadefellingslag og mest trolig gjennom SNO i samarbeid med ekvipasje med løs på drevet halsende hund. Vi har jo fått visshet i 2019 fra KLD om at budsjettet til hjelp ved skadefelling gjennom SNO er økt vesentlig.

Begrunnelsen deres for ikke å bistå eller gi skadefellingstillatelse var at, **”det enda er en stund til det er aktuelt å slippe sauer på utmarksbeite.”** Dette viser forhåpentligvis en uvitenhet fra MD sin side, selv om det kan oppfattes av oss som uvilje til å hjelpe til.

Lamming pågår hos alle bøndene i distriktet i disse dager og dyra slippes på **innmarksbeite** fortløpende så snart snøen er gått og forholdene tillater det. Ulven ser, som dere vet, ikke forskjell på innmark og utmark. I lammingsperioden har sjelden bonden plass til å ha alle sauer og lam inne. Noen lar til og med dyra gå fritt inn og ut hele året og forer på innmark. Dette er god dyrevelferd og gir god dyrehelse. Det er en stor påkjenning å vite at det er ulv i området. Selv om sauene har bjeller på og det gås tilsyn, kan ikke bonden være alle steder på en gang og mange opplever en stor angst for skader, noe som gjør den travle og slitsomme lammingsperioden ekstra hard. Dette er i beiteprioriterte områder, og vi har aldri lest noen steder at ulven har prioritet i beiteprioriterte områder utenom den vanlige utmarksbeiteperioden, slik som dere antyder. Det er også svært avgjørende å få skadefellingstillatelse nå for å kunne starte skadefellingen nettopp før den store massen av små lam slippes på beite. Vi regner med at en felling nå er svært avhengig av hundehjelp, og med beitedyr ute er dette også et moment, for det er absolutt en større risiko å slippe hund etter ulv med beitedyr i området. Vi viser nok en gang til Hurdalssaken, som viser hvor forkastelig og etisk uansvarlig det er at ulv går blant små lam. Der ble over 50 lam drept eller dødelig skada første døgn etter slipping.

I tillegg kan medtas at det er ikke bare for sauenæringen ulven representerer et skadepotensiale. Mange har ammeku med små kalver eller hester med føll ute og er like engstelige som oss for at ulv kan gjøre skade når den observeres så nært til bebyggelse og gårder. Dette føles på kroppen for alle husdyreiere, og fører i flere tilfeller til psykiske plager.

Senest lørdag 19. april om kvelden, ble det observert ulv på innmarksbeite i nærheten av utegående sau og lam. Dette tyder på at ulven er sulten og representerer en reell trussel og fare for våre dyr. Lisensjegerne posterte på denne gården og flere gårder i nærheten gjennom flere dager, men lyktes ikke å få tatt ulven. Lisensjegerne har også gjort en stor innsats gjennom hele uken (16) og denne innsatsen tærer på kreftene og ressursene. Lisensjegerne jobber frivillig, uten betaling og bruker både fritid og arbeidstid til jakt på ulv.

Frem til vi får svar på denne søknaden lever vi i uvisse og håper fortsatt på at våre lisensjegere støtter opp og fortsetter sitt gratisarbeid for Staten. Men vi forlanger et svar nå, slik at vi får visshet i hvordan forvaltningen har tenkt hvordan dette skal løses i forhold til flyttingen av lisensjaktperioden for ulv. Før om åra har FM til dels fått tatt over forvaltningsmyndigheten for streifulv i våre områder i april og i alle fall i mai, og kunne gitt oss raske skadefellingsvedtak. Hvorfor dette har blitt endret etter at Staten ved et pennestrøk flytta lisensjaktperioden for ulv kan vi bare tenke oss. Vi føler at beitenæringa blir presset unødvendig i saker som helt klart ligger langt utenfor intensjonene av rovviltforlikene som er vedtatt av Stortinget.

Vi minner til slutt Miljødirektoratet på at dere senest den 3. april 2020 gav Hyllestad, Fjaler og Høyanger kommuner i Vestland fylke skadefellingstillatelser på en ulv i beiteprioritert

områder. Her er det også lisensjakt og lisensjaktkvote på 3 ulver ifølge saksdokumentet. Ser av saksdokumentet at lisensjakt har vært vanskelig i forhold til å få tillatelser fra grunneiere, så skal vi i Nordre og Søndre kommuner ikke få skadefellingstillatelse fordi vi har grunneieravtalene i orden vi da?

Vi ber uansett Miljødirektoratet bidra med vedtak som sikret gjennomføring av Rovviltforliket av 201, der det bl.a. står: *«Rovdyrforvaltningen må baseres på en politikk der hensynet til å sikre overlevelse til alle de store rovviltartene i norsk natur må kombineres med en forvaltning som totalt sett bidrar til å dempe konfliktene og motvirke utrygghet innenfor den todelte målsettingen.»*

Vi ber om at denne klage blir gitt en rask behandling og at vi får et reelt svar, ikke bare et innholdsløst, foreløpig svar.

Nordre Land, 24.04.2020

Marianne Hamre (sign)

Pål Kjørstad(sign)

Per Fosshem (sign)

Leder i Nordre Land Sau og Geit

NSG

NSG

Tlf. 911 95 845

Kopi:

Oppland Sau og Geit, Knut Evensen, Jonny Mathisen

Erik Sørbønsveen, leder Gaupelaget i Land (lisensjegere)

Erik Eng, leder Nordre Land kommunale fellingslag

Anne Terningen, nestleder Nordre Land Sau og Geit

Mfl